

GAZETA TRANSILVANIEI

Intemeiată în 1838 de George Barițiu

Ca tot disprețul pentru popor, aristocrații și oligarhii nici 24 ore n-au fost în stare să apună singuri statul (istoria Transilvaniei)

Concesionarea anunțurilor și abonamentelor: Prima Agenție Română de publicitate GH. ILIESCU București, s. Ionica 6

Redacția Brașov, Piața Libertății 28
București, s. Voievod 40

APARE SEARA ÎN FIECARE ZI DE LUCRU

Redactori-Șefi Ion Clopoșel
Virginiu St. Iosif

Administrația Brașov, Piața Libertății 28
București, s. Ionica 6

ABONAMENTUL
Trei luni 300
Sase luni 500
Un an 900
România: Lei 18 (45 Cor.) 30 (90 Cor.) 60 (180 Cor.)
Străinătate: Lei 30 60 90
Telefon Brașov 220

Pentru regimul parlamentar Din urmările imoralității politice

Procedura în vigoare în statele occidentale pentru schimbarea guvernului e cunoscută de toți ca să nu mai insistăm asupra ei. Schimbarea de regim se face acolo numai prin voința și încrederea pe care parlamentul o acordă guvernului, și procedura aceasta s'a îndatât în moravurile politice ale popoarelor și e acceptată de toate ca singura cale normală a schimbării de regim. Și procedeu pentru o operă fecundă de guvernare nici n'ar putea fi altul: e al guvernului, ca să poată da ceva durabil, care să satisfacă cerințele generale, trebuie să stea în legătură cu reprezentanța poporului, el tinzând să fie expresia unitară a majorității parlamentare. Așa numai, pe această cale, suferințele surde ale poporului pot ajunge sus și la cei cari n'au auzit de ele și pot fi înlăturate printr-o legiferare dreaptă făcută de acei cari sunt veniți din mijlocul lor.

Guvernele sunt astfel sprijinite de parlament și ele rămân în fruntea țării atâta vreme cât se bizuie pe încrederea parlamentului; ele atâră de jocul grupărilor parlamentare, care și acestea, la rândul lor, sunt jocul nevoilor și năzuințelor populare. Guvernul și parlamentul sunt un fel de vase comunicante, care și primesc fuziunea, directă și indirectă, din fierberea zbuciumată a puterilor colective. În spatele parlamentului, stă, ca un judecător necruțător, gata să-și pronunțe sentința de blam sau de a probare, poporul care l-a ales.

Atâta vreme cât parlamentul reprezintă năzuințele puternice ale celor cari prin voința lor nepotolită înțeleg să își croiască alt drum, el nu poate fi dizolvat și cu atât mai puțin când este un parlament cu caracter de constituantă, chemat să legitimizeze o operă menită să reglementeze pentru decenii în viitor viața de Stat a României. Cât timp acest parlament, această „Adunare Națională” cu atribuții de Constituantă, nu și-a îndeplinit cu totul misiunea, ea nu putea fi dizolvată, dacă mai ținem la normele vechi noastre Constituții. Constituanta se dizolvă ea însăși, atunci când și-a împlinit misiunea; până atunci însă nimeni n-o poate dizolva, fără ca consecințele grave, incalculabile, să nu decurgă din acest act, anticonstituțional și antidemocratic; de dizolvare. Concederea guvernului parlamentar Valaia și dizolvarea „Adunării Naționale” care se silea din răspuțeri să lase o operă de tranziție democratică, constituie pentru viața politică a României întregite și pentru tânărul imperiu democratic un pericolos atentat și un precedent dezastruos pentru dezvoltarea

noastră politică, un atentat pe care ne oprim să-l dăm calificativul ce-l merită și un precedent care întuneacă cu zăbranie de doliu tendințele unei reale democrații.

Noi nu mai putem îngădui azi când nația întreagă la parte activă la viața publică, să se mai joace cineva cu formulele și principiile care sintetizează dreptul la viață al milioanele de țărani și muncitori. Nu mai putem îngădui, fără a ne gândi cu toată seriozitatea la măsurile preventive pe care suntem datori să le luăm, ca reprezentanții poporului să fie împrăștiati ca un grup cheflui de jucători de cărți. Nu mai putem îngădui ca și de azi înainte să se întrebuițeze aceleași căi dosnice și contrare spiritului democratic al vremii, în schimbarea continuă a guvernelor, determinată de capriciile unui singur om.

În numele spiritului celui nou al vremii, conștiinței că servim drepturile indisolubile ale poporului, în numele dreptății sociale ai cărei vajnici apărători suntem, în numele unei stabile înțelegeri interne de care România întregită, sângherând încă, are absolută nevoie, ne facem apărătorii ireductibili ai sistemului modern în schimbarea regimurilor.

Astăzi când concepțiile vechi au fost împrăncite la o parte și altele noi le-au luat locul se impune o modificare a constituției și în ce privește prerogativele pe care le are capul Statului în chemarea guvernelor. Această restrângere a prerogativelor regale, care este în vigoare în alte țări, se impune de altfel, și pentru siguranța țării și pentru a pune în viitor la adăpost pe Capul Statului de tentativele intrigante și stupide ale „camarilei”. Căci dacă alte țări, mai civilizate ca noi, au găsit, după o veche experiență politică, că cea mai bună normă de guvernare este regimul parlamentar, noi nu putem suferi sistemul arbitrar care ne domină și ale cărui consecințe detestabile le suportăm azi. De aceea vom lupta din răspuțeri ca viitoarea Constituantă să limiteze prerogativele regale dând parlamentului toată latitudinea și toată inițiativa acțiunii, — inseriind cu litere groase domnia regimului parlamentar.

Ghinion-ul generalului

În 13 Martie 1907 a reprimat, cu tunurile, revolta țărănească din România.
În 15 Martie 1920, adică tocmai după 13 ani, a răsturnat guvernul marelui român, Dr. Alexandru Valda.
După 18 zile, adică la 26 Martie, ceea-ce face tocmai de 2 ori 18, a dizolvat primul parlament al României-Mari, ales în baza sufragiului universal, — culmea glorioasă a sale acte istorice.

București, 2 Aprilie.
Generalul Averescu a ajuns în fruntea guvernului român în urma unei serii de intrigi și de combinații de interes puse la cale de conducătorii partidelor istorice din vechea țară. D-lui Octavian Goga îi revine un mare merit în ce privește conducerea lucrurilor de intrigi servind drept mijloc în mâna unor conducători. Se știe că d-l Goga era omul d-lui Tache Ionescu. A venit din Paris trimis anume de d-l Tache Ionescu, cu mandatul, să întemeieze în Transilvania un ziar, având să facă opoziție Consiliului Dirigent, despre care se credea, că e prea apropiat de liberali. Sosind în Transilvania s-a convins însă că numele d-lui Tache Ionescu nu e simpatic ardelenilor, din cauza Banatului.

D-l Goga se hotărăște să rămână deci în Consiliul Dirigent urmând să lucreze în ascuns în vederea realizării scopului ce avea. Numele generalului Averescu era bun de pus pe seagul, merit să-l poarte postul ardelenilor în lupta sa contra Consiliului Dirigent, dar ca țel principal: contra Partidului Național, care nu suferia să fuzioneze cu vechile partide din regatul român, special cu partidul d-lui Tache Ionescu, pentru care stăruia d-l Goga. Planul era: asociat Averescu cu Tache Ionescu și adus Averescu în fruntea guvernului, în care avea să intre apoi și Tache Ionescu, cu oamenii săi, aceștia vor câștiga în scurt timp conducerea și atunci pot ușor arunca

peste grădă pe Averescu. Cu asemenea planuri s-au asociat cu Averescu și liberalii și Marghilomanii, în scopul, să răstoarne pe ardelenii și să-și pregătească totuși calea spre putere.

Ajuns la putere Averescu observă, că el a fost folosit de tovarășii săi pentru ca să le facă lor servicii. Cu deosebire d-l Argetoianu care i a deschis ochii. De aceea contra voinței liberalilor a căutat să dizolve parlamentul, ca să-și poată crea un partid al său, știind că dacă deschide un lac broaștele viz. De aceea nu s-a ministerele promise lui Tache Ionescu. Se justifică cu faptul că înțelegerea avută avea în vedere colaborarea cu parlamentul vechi; acum trebuie să amâne împărțirea portofoliilor până după alegeri, căci numai atunci se poate constata, cine merită să primească darurile ministeriale. Se folosește, că în urma aceasta sunt foc și pară și liberalii și tachiștii. Între tovarășii de ieri s-a redeschis iarăși, pe față, dușmănia firească. Și d-l Goga, între asemenea împrejurări, nu știe, ce să se facă. Iși face planuri noi: cum să-și treacă partizanii de la Averescu la Tache Ionescu, în cazul, că nu se poate țargui între cei doi fruntași. E vorba acum, că Goga nu s'a fuzioneze de tot cu Liga Poporului, să rămână ea cu oamenii lui numai ca un fel de filială, pentru că își zice el: „Averescu, Averescu, — dar eu vreau pe Ionescu”.

Greșeli cari nu iartă...

În comunicatul partidului național în care protestează împotriva agitației pe care vrea s-o întreprindă cu minciuni, calomnii și o rea credință scandaluoasă, ziarele „Epoca” și „Renașterea R.” — vedem și mai clar deosebirea între cele două lumi politice din România Mare. Protestul partidului național împotriva calomniilor acelor ziare, făcând judecător opinia publică arată felul cum înțelege acest partid controlul acestei opinii publice asupra actelor lui. Buna credință pe care o manifestă și loialitatea la care face apel nu există în lumea cealaltă politică reprezentată prin „Epoca” și „Renașterea Română”.

Nu vrem să discutăm cazul ziarului „Epoca”. Rămășițele unui organ de publicitate care a cunoscut gloria de a fi avut colaboratori dintre cei mai de seamă fruntași ai neamului, — au încăput pe mâini slabe cari prăpădesc ori-ce amintire a trecutului de luptă politică cinstită.

Punem însă în discuțiune chestiunea ziarului „Renașterea Română” care, trecând din mâna d-lui Hotărăn la Sibiu în aceea a fraților Goga, a susținut partidul național și pe conducătorii Ardealului, pentru ca strămutându-se la București să devie o tribună a lipsei de control în afirmații, un mijloc de agitație scandaluoasă și o arenă deschisă a calomniei îndreptată tocmai împotriva acolora pe cari până mai ieri îi ridică în slăvi.

Ziarul acesta s'a făcut re-

prezentant al celei mai demagogice agitații de stradă, fără nici o urmă de bun simț — în fața eșecului suferit de unul din patronii săi.

În loc să dea lupta pe terenul muncii, pe acela al serviciilor aduse Patriei, înlăturând discuțiunea la nivelul numelui strălucit pe care l'a avut poetul Goga, — ziarul său personal se coboară, (sub îmboldul poetului?) în cele mai urite medii politice de unde împrumută armele de luptă. Înfrângerea, pe calea aceasta, este sigură. Fiindcă, ceea-ce se putea încerca în vremea elicilor politice bizantine — nu mai reușește azi. Poetul n'a respirat încă aerul curat al vremurilor noi... și nu înțelege că ziarul său îi pregătește cea mai rușinoasă cădere.

Cât de înalt apare față de această cloacă de intrigi „principiul în numele căruia cere partidul național dreptate pentru pedepsirea calomniatorilor de către opinia publică. E o deosebire uriașă de înțelegere politică, de conștiință, de metode care, ori ce ar încerca adversarii lui de azi, ridică acest partid la o înălțime la care nici când gruparea Goga nu va ajunge, odată ce și-a demascat și metoda și firea. Subliniem cu durere această deosebire totală pentru că înțelegem să nu fim atât de cruzi și răi ca să ne bucurăm de greșelile grave, fundamentale ale unui adversar politic.

ZIARISTUL

Era pe la sfârșitul verii. Toamna nervoasă desprindea frunza de pe ramurile cireșilor și pe aripa unui vânt ușor o ducea departe, o ducea să o prăvălească în prăpastia din apropierea sanatoriului.

Pe o bancă de lemn din parc stam tăcut și depănăm un gând. Eram slab după o suferință de câteva luni, și în destinația frunzei smulșe de toamnă, vedeam destinația mea. Nu regretam nimic, nu doream nimic.

Oboseala anemiei îmi așteru pe pleoape o greutate și cu ochii înalți așteptam să se scurgă clipele celor două ore ale după-amiezii — când bolnavii Sanatoriului aveau voie să stea afară și roiau prin parc — ca să pot rămâne singur în liniștea parcului și să gust cu nesățiu, apusul de soare pe creștetul dealurilor împădurite, din depărtare.

Pe la orele cinci o căruță străbătută curtea sanatoriului și din ea să detașe un tânăr, cu părul dat pe spate, cu ochii trași, supt la față și cu mișcările bolnave.

Sosirea acestui „nou chiriș” a tulburat pentru un moment monotonia lăcașului de suferință, culbărit printre dealurile Moldovei. A fost numai pe o clipă însă, căci liniștea s'a lăsat din nou, și nu se auzeau de cât, din când în când fragmente săvârșite din conversațiile bolnavilor pitulați prin boschetele parcului.

Clopoșul a strâns toată lumea în camere, și seara coborâ răcoare. M'am strâns în haină și cu privirile scrumate depărtarea. Vroiam să prind pe care deal din zare se va lăsa prima pată roșie a înserării.

— Îmi dai voie domnule? și la semnul meu afirmativ s'a așezat pe colțul celalt al băncii pe care stăteam.

Era „nou chiriș”. Cu o privire lungă m'a măsurat de la creștet până la picioare. După aceasta și-a scos țabacheria și după ce a luat o țigaretă și și-a aprins-o mi-o întinde și mie.

— De și nu vă cunosc, permiteți-mi să vă ofer o țigaretă, dacă aveți voie să fumați. Când să-mi dea să aprind îmi pune numele și recomandându-se.

După ce ne-am cunoscut, am rămas fiecare tăcut, în așteptarea a pusului. Ne-am bucurat amândoi de frumusețea înserării și entuziasmați ne-am îndreptat în spre poarta Sanatoriului.

— Parcă vă mai înviorescă frumusețea naturii. Trebuie să vă placă mult.

— De două luni de când sunt aci nu cred ca medicamentele și îngrijirile tuturor surorilor de caritate să fi făcut atâta cât aceste apusuri de soare, l-am răspuns. Răsăriturile e greu să le prind, căci frământat toată noaptea de suferință, înșura dimineața adorm. Singura grijă a mea, ziua întregă, nu este decât așteptarea înserării. Dă atâtea nuanțe naturii, înserarea!.. Înundă zărea într'un albastru care la poalele dealurilor e estompat de o ceață subțire, pomii cu fie care elipă care se strecoară în vezi că-și schimbă culoarea, iar cerul se îmbracă în purpură.

— Cel mai bun doctor pentru cei ce sufer ca și trupește și sufleteste, e natura. D-ta nu cred că suferi numai trupește. Ochiul dumitale secretează durerea unui suflet chinat.

Dar să intrăm.

Suferința leagă repede și durabil două suflete. Atâtea timp cât te zbați într'ansa simți neapărat nevoia unei inimi care să-ți servească de proptea.

Din seara aceea eram nedespărțiți cu noul venit. După câteva timp mă făcuse și eu mai bine, și atunci colindam toată ziua prin pădure, culegând flori de toamnă

sau stând să ascultăm cântecul pășărilor, întinși pe pături de frunze moarte.

Ades ne pomeneam avântați în discuții în care logica ne țara fără vola noastră.

Războiul european se deslănțuise de câteva luni. Desi eram departe de frământările lumii, totuși zilnic, discuția noastră aluneca pe arena acestui groznic vârtej, care în curând trebuia să ajungă nebunile mondiale.

— Să nu te mire faptul că mâine-poimâine o să vezi aruncată întreaga lume în acest război care va fi grozavie.

Toți îi văd pustul, toți îi văd nenorocirile care le aduce cu ei și cu toate acestea nimeni nu-l va ocoli. Războiul e un rău necesar.

Într-o seară eram pe banca pe care mă găseam în seara primei întâlniri. Cu un vraf de zăre în mână, vine foarte agitat și se așază lângă mine fără să spuie nimic. Îl cunoșteam bine acum și l-am lăsat. Știam că făcerea aceasta nu va fi prea lungă!

După ce a parcurs cu înfrigurare cuprinsul a două trei fel bucurăstene, izbucnește:

— Noi zăcem aci, toți de nervi, supți și prăpădiți. Muncim o viață parca pentru a desțeleni drumul spitalelor la poarta căroră după un număr de ani, cădem istovii. Alegem, ne frământăm zi și noapte.

Din bucuria unora facem bucuria noastră, din care făgăuște apoi bucurie pentru cel mult. Smulgem, la teatre, la concerte, la expoziții fiorii senzațiilor frumoase pentru ca apoi trecându-l prin frământarea creierului nostru ca printr-o priză, să-l răstrângem în suferințele celor mulți, celor cari n'au posibilitatea și nici pregătirea pentru a-l percepe.

În nopți târzii, la masa unei cafele implântăm bisturiul condeiilor noastre în viață și, discând-o, căutăm într'însa ea chirurgical în corpul unui operat. Tăiem, rupem, smulgem, înfierăm, ce e putred, ce e bolnav și rău, cultivăm ce e bun și sănătos.

Noi suferim nu numai suferința și durerea propriei noastre ființe, și suferim chinurile tuturor, căci noi ne războim nu cu o rază de soare ca orice om, ci cu însuși soarele cu întregul său mănunchiu de raze. Atomi, noi ne răzvrătim și judecăm nu atomii care ne înconjoară, ei întreaga masă pe care milioane și milioane din noi o compunem — lumea.

Pentru ce toate acestea, pentru ce?

Când în lume, toți gonesc după demnitate, toți luptă pentru sine? Uite. Citește. Pentru a se îmbogăți X, nu s'a sfii să treacă peste demnitatea lui de om și peste demnitatea țării.

Export, Contrabandă, Vagoane, privește?

Și toți, toate aceste multități le vei vedea mâine, poimâine, cu demnitate, cu avere și pe când noi ziaristi, venim în sanatorii să ne recreem, ei vor avea vile la Sinaia, Bușteni sau Predeal. Vor merge în străinătate pe la băi și vor pata coasta de azur și înălțimile Elveției cu simandcoasa lor persoană.

Era în anul 1914.

muri la câteva săptămâni după despărțirea noastră. Când am aflat l'am plâns, ca pe un prietin vechiu.

Unde-l azi să văză realizat tot ce-a prezis atunci?

M. G. Samarinanu.

„Parsimonia“

institut de credit și economii, societate pe acții în Bran.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Parsimonia“ sunt invitați la a

XXIV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Bran, la 20 Aprilie 1920 st. n. la 10 ore a. m. în localul institutului, iar la caz că acționarii nu s'ar prezenta în număr corespunzător pentru a putea aduce decizii valide, prin aceasta să convoacă aceeași adunare generală ordinară pe ziua de 27 Aprilie 1920 la 10 ore a. m. în care adunare cei prezenți vor putea decide fără considerare la numărul lor asupra următoarei.

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
  2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere.
  3. Propunerea direcțiunii referitor la împărțirea profitului și în legătură cu aceasta aprobarea bilanțului și darea absolutului direcțiunii și comitetului de supraveghere.
  4. Alegerea de 3 membri în Direcțiune și 2 membri în comitetul de supraveghere.
- Bran, în 27 Martie 1920.

Direcțiunea

ACTIVA		Bilanț pe anii 1918 și 1919		PASIVA	
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Casa în numerar	13.391	82	Capital	120.000	
Cambii de bancă	109.890	45	Fondul de rezervă	63.000	06
Credite personale	5.554	28	Depuneri	171.533	70
Credite ipotecare	63.419	41	Diversi debitori	256	28
Macșe	43.960		Realități	52.988	
Depuneri proprii	215.012	54	Diversi creditori	3.807	37
			Dividendă	2.952	
			Profite	41.690	54
	Cor.	456.227		Cor.	456.227
		95			95

PERDERE		Profit și Perdere		PROFIT	
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Interese după depuneri spre fructificare	10.645	85	Interese: de escont, credite personale și credite cambiale după efecte	79.193	21
Diferite spese	12.856	03	după depuneri proprii	5.494	40
Salarii	10.373	84	Chirii și aranzi	653	
Contribuțiuni	10.903	99	Provizioane	533	18
10% Dare după interese	2.810	15	Spese procesuale	336	35
Competințe	228	06			
Profit	41.690	54			
	Cor.	89.507		Cor.	89.507
		96			96

Bran, 31 Decembrie 1919.

Axente Moșoiu
director executiv.

Ilariu Roit
contabil.

Direcțiunea:

Iacob Popa   Nae Pivaru   Neculae P. Bănelă   George Veinescu   Ilariu Roit

Subsemnatul comitet de supraveghere, confruntând acest bilanț cu cărțile principale și auxiliare ale societății l'a aflat în ordine și-l primește.

D. u. s.
Nicolae Buta,

Ioan Vlad Enescu,
vico-președinte.

George Aldulia.

Nr. Mag. 5149/920.

Publicațiune

Pentru munca viilor din podgoria Odobești și murele agricole de prin împrejurimi fiind lipsă de muncitori se aduce la cunoștința celor ce voesc a se angaja la muncă să vină în localitate, cât mai mulți lucrători, unde vor găsi imediat de lucru cu plată bună și hrană.

Transportul se face cu calea ferată până la Focșani și de acolo la Odobești tot cu calea ferată.

Brașov, în 20 Martie 1920.
1-5   Consiliul orașenesc.

De vânzare o casă cu etaj, (stil american) cu 4 camere mici la poziție frumoasă, în Str. Tântășilor No. 2 A. (lângă Livadia Poștei) Brașov. Informații: acolo, între carele 1-3 p. m. 1-4

Anunț de licitație

În 26, 27, și event în 28 Aprilie 1920 st. n.

se va vinde cu licitație în localul casei de Zăloge, dela oarele 8 începând, obiectele amanetate din 1 Maiu 1916 până inclusive 30 Iunie 1916 și anume: acele obiecte cu N-rii 3655-1916 până inclusive cu N-rii 5416-1916, a căror termen a expirat și încă nu s'au rescumpărat.

Vânzarea se face numai cu bani gata.
Brașov, 20 Martie 1920.
Casa de amanetare orașenescă.

Absolvent al cursurilor lor seminare, inclusiv filozofia și teologia, cunoscând limbile: română, latină, franceză, germană, italiază și ungară, caută post la o întreprindere comercială sau industrială.
Adresa la Administrația ziarului. 1-3

Material de birou

Corpul 7 Armată are nevoie de o cantitate mai mare de materiale de birou (hârtie de tot felul, materiale de scris, materiale pentru mașina de scris de litografie etc.) Conurenții sunt rugați a prezenta oferta în scris în ziua de 15 Aprilie 1920, la ora 10 a. m. la Intendența Corpului 7 Armată Biroul Echipament, strada Cîsnădiei Nr. 4, etajul II odaia Nr. 102 unde se va ține a doua licitație publică.

Corpul 7 Armată
Intendență Nr. 44400

Lucrători de pădure pentru tăiat de lemne de foc. 48 Lei de stâncen. Caută D! Ioan Buligă din Azuga. 3-10

Telegramă

Prefectura județului Brașov
Cuj, 1. 5929 294 31 1.

Resortul afacerilor interne intenționând formarea încă a unui tren de repatriere spre Viena în zilele la 15-20 Aprilie a. c. birourile de repatriere sunt avizate a face pașii de lipsă ca cei îndreptățiți la folosirea trenului de repatriere să fie provăzuți la timp și cel mai târziu până la 14 Aprilie a. c. cu documentele prescrise în scopul de a putea călători cu trenul amintit dacă acesta va pleca de fapt. Birourile de repatriere vor lua strict în considerare ca permisul pentru trenul de repatriere să se elibereze numai celor îndreptățiți fiind excluși toți acei cari doresc a călători în afaceri comerciale. Mai departe birourile de repatriere vor atrage atențiunea acelor îndreptățiți asupra dispozițiilor riguroase în privința contrabandei ca valuta de lei. La folosirea trenului de repatriere se admit și toți studenții și studentele cari doresc a frecuenta la școala superioară în străinătate. Călătoria la Viena cu trenul de repatriere li se permite astfel ca biroul de repatriere competent va nota în pașaportul respectiv clauzele următoare: în baza ordinului No. 3579/920 a resortului afacerilor interne titularul pașaportului e îndreptățit a folosi trenul de repatriere la Viena. Birourile de repatriere vor raporta telegrafic cel mai târziu până la 14 April a. c. numărul persoanelor cari au fost admise pentru trenul de repatriere precum și numărul vagoanelor de marfă cerute de repatriere pentru eventualul transport al efectelor lor. Hotărârea definitivă asupra plecării trenului precum și ziua plecării se va comunica spre mijlocul lunii Aprilie telegrafic. Binevoști a confirma telegrafic primirea acestui ordin. No. 3579/920. Secretarul general.

P. T.

Am onoarea a aduce la cunoștința Onor. Public, că eu ziua de 1 Aprilie a. c. am deschis *Fabrica mea de Licheurii, Rum, Cognac și tot felul de beuturi spirtoase*, în localurile firmei:

Capătina și Soții

la Brașov strada, Lungă No. 92.

Fabricatele mele constau din *Licheururile cele mai fine franceze*, precum și beuturile obișnuite în tinuturile noastre de calitate superioară.

Sunt în situația de a satisface orice comandă cât de mare și în timpul cel mai scurt, dispunând de instalații moderne.

Comandele se primesc la sediul fabricii.

În speranță că Onor. Publici mei va da tot sprijinul în întreprinderea mea, semnez

Cu toată stima
Oct. G. Comaniciu
Fabricant.

Brașov strada Lungă 92.
3-5

Inginer Hotarnic

Desenator Topografic și Arhitect tânăru se caută pentru o mare societate petroliferă în vechiul Regat. Oferte scrise cu detaliuri asupra activității, copii de certificate și pretențiuni de salariu primește administrația ziarului sub A. R. spre transmitere. 1-5

Cercul de recrutare, Brașov.

Recrutarea contingentelor 1921 și revaderea contingentelor 1919 și 1920 de orice naționalitate.

Prin ord. circ. al M. de R. No. 37340 din 20/IV. 1920 publicat în M. oficial No. 263 din 13/II. 1920 se ordonă:

Recrutarea contingentului 1921 (adecă născuții 1899) și revaderea contingentelor 1919 și 1920 (născuți în 1897 și 1898) va începe pe ziua de 20 Aprilie 1920 și se va sfârși în 31 Maiu 1920.

Toți tinerii cari aparțin contingentelor de mai sus fie că sunt scutiți, reformați, mobilizați pe loc, dispenzați etc., se vor prezenta înaintea Comitetului de recrutare împreună cu comuna unde sunt înscriziți, la locul și data care se va publica ulterior. Acei cari din forță majoră — boală, plecați în străinătate etc. nu vor putea să se prezinte — vor fi reprezentați printr'un reprezentant din familie; iar celce nu vor împlini această formalitate vor fi luați în lipsă oricare le-ar fi motivul absenței.

Consiliile de recrutare.

Consiliul de recrutare al fiecărui județ se va compune din:

- a) Comandantul Cercului de recrutare (delegatul Ministerului de Războiu) președinte.
  - b) Administratorul de plasă respectiv (delegatul Ministerului de Interne). În capitale de județe delegatul Ministerului de Interne va fi directorul prefecturii de județ.
  - c) Un membru al Consiliului județan (delegat de Consiliu respectiv).
  - d) Capul biroului de recrutare și mobilizare respectiv.
  - e) Un medic militar.
- Fiecare membru delegat al Consiliului județan va avea un supliment delegat de către Consiliul respectiv dintre membri Consiliului.

Reclamația relativ la starea civilă.

Omiși.

Tinerii cari din eroare au fost înscriși cu clasa anului 1921 (1899) vor aduce extras de naștere pentru a-și dovedi etatea.

În Ardeal având în vedere că populația n'a avut timpul material de a cunoaște dispozițiile legii de recrutare române nu se va considera ca omiși nici un tânăr, care se va prezenta pentru înscriere și aceasta numai pentru anul acesta, la viitoare recrutare considerându-se ca omiși și aplicându-le Art. 31 din lege.

Amânări ca având frate sub drapel.

Tinerii cari cer amânări, ca având frate sub drapel vor avea certificatul de prezență sub drapel al fratelui, eliberat de către regimentele respective, celes au'l vor aduce în timpul recrutării vor cere amânarea Consiliului de recrutare. Tinerii cari nu probează acest drept îl vor perde pentru totdeauna.

Amânări pentru continuare de studii.

Amânările pentru continuarea studiilor intră în competența Ministerului de Războiu. Cererile se adresează Cercului de recrutare respectiv domiciliului tânărilor, împreună cu actele următoare, cel mai târziu până la 1 Septembrie 1920:

1. Cererea pe timbru legal din partea tânărilor, prin care solicită amânarea pentru continuarea de studii în care să se arate: Numele și pronumele, contingentul cu care a fost recrutat, comuna sau circumscripția la care a fost recrutat, școala pentru aia care cere amânarea, anul școlar pe care cere amânarea. La cerere va aștea (anexa):

1. Extractul de naștere al tânărilor.
2. Certificat pe timbru legal (nu se admite nici adeverințe, nici comunicări oficiale) dela școala pe care o urmează tânăru, în care să se arate: anul școlar, că este înscris și urmează cursurile.
3. Tânăru este dator a întocmi la percepția respectivă domiciliul familiei sale, declarațiile model A. și B., aceste declarații odată întocmite tot tânăru cere Ministrului de finanțe biroul taxelor militare, să stabilească taxele ce urmează să se plătească pentru amânarea ce vrea să solicite, depune suma prevăzută în viza Ministerului de finanțe puse pe declarație, apoi atât declarațiile model A. și B., precum și recepșia le atașează la cerere. Aș dreptul a cere amânări pentru continuarea de studii tinerii de la orice școală — nu numai cei provăzuți la Art. 85 din legea recrutării — deoarece ce din cauza evenimentelor mulți tineri cu școli inferioare intrerupând studiile, Ministerul a luat dispoziția ca să acorde și acestora amânări pentru completarea studiilor.

Dispenze

Tinerii cari au drept la dispenza ca susținători de familie se vor prezenta cu următoarele acte:

1. Cererea pe timbru legal.
2. Extract de familie. Asupra morților se va alătura extras din registru morților.
3. Meseria părinților, a fraților și surorilor.
4. Dacă frații și surorile sunt căsătorii, unde locuiesc fiecare și ce profesione au.
5. La mame văduve dacă trăiesc, sau nu, în concubinaj.
6. Certificat de bir liberal de percepția respectivă.
7. Certificat a trei părinți.
8. Foi matricole pentru frați — ce afară de tânăru pentru care se cere dispenză — sunt sub arme precum și pentru cei cari se află la vetre.
9. Un proces-verbal de constatare la fața locului, care să fie întocmit la oraș, reședința de județ, de șeful biroului de recrutare în unire cu Consiliul circumscriptiv polițienesci respective. În comunei urbane nereședințe de județ și comunei rurale procesele-verbale se întocmesc de primar și jandarm. Tinerii cari au tată, mamă sau frate bolnav pentru care se cere dispenza, vor fi aduși înaintea comisiei, pentru a fi vizitați de medicul comisiei.

Tinerii dispenzați din anul 1897 și 1898 se vor prezenta singuri, sau vor trimite certificatele de dispenză vizate de primar după modelul următor:

Se certifică de noi primarul comunei _____ cumcă tânăru se achită de îndatoririle ce are ca dispenzat și că motivele pentru care a fost dispenzat nu au încetat.

Punând această viză pe certificatul de dispenză și primarul se a lor răspundere atestă cele arătate în certificatul de dispenză ob ligății a cunoaște fiecare caz în parte. Tinerii cari nu vor îndeplini această formalitate vor pierde dreptul de dispenză și Ministerul sub nici un motiv nu va mai reveni asupra lor.

Consiliul de recrutare poate dispenza și tinerii din contingentele mai vechi, ca cei din 1897 și 1898 în acest caz, impozitații își lor, trebuie să aduca pe lângă actele de mai sus, și copie după foaia matricolă dela unitățile cari aparțin.

Dispenze condiționale

Sunt dispenzați de serviciul militar, însă condițional toți tinerii seminarisți, care probează cu certificatele seminarilor sau facultăților de teologie din țară sau străinătate recunoscute de Ministerul Cultelor ca se vor prezenta până la 27 de iulie. Aceștia vor dovedi cu acte înaintea Consiliului de recrutare, școala pentru care cer dispenza.

Ultima oră telefonică. — Știri politice. — Ultimele informațiuni.

Viața în Franța

În jurul conferinței internaționale financiare din Bruxelles

— Dela Corespondentul nostru special —

Societatea Națiunilor întrunește, sub auspiciile ei, la Bruxelles, o conferință internațională financiară. Care va fi rezultatul lucrărilor acestei adunări de economiști și financieri nu se poate prevedea, totuși ceea ce este cert e că fiecare popor făcând parte din societatea Națiunilor își va expune nevoile și se va cerea să se aducă o ameliorare îngrijitoare a problemei schimbului. La conferință vor participa și neutri; zice-se chiar că Germania, ca fosăși, dacă bine înțeles o vor permite evenimentele cari, în această țară, se desfășură prin surprindere, va fi chemată și ea să-și arate suferințele și să ceară sprijinul națiunilor pe care le-a dușmănit. Cu alte cuvinte, Germania va fi pusă în fața dezastrului pricinuit de ea, și, ca o umilire, pe care morgan germană nu o va pricepe, i se vor pune la îndemână mijloacele de îndreptarea industriei ei.

Primul ministru belgian, d-l Delacroix, care a binevoit să mă primiască săptămâna trecută când am fost la Bruxelles, mi-a expus în liniile lui principale, proiectul pe care l-a supus Alișilor, în așteptarea înținerii conferinței financiare internaționale. Trebuie să amintesc că d-l Delacroix este un om cu o înaltă cultură economică și proiectul său, apreciat pe drept cuvânt de d-nii Lloyd George și Nitti, nu numai că va fi luat în seamă pentru Belgia, dar va fi, se speră, adoptat de Conferința pentru rezolvirea chestiunii schimbului la toate popoarele.

Dar iată ce ne spune d-l Delacroix:

„Țările cu moneda depreciată sânt amenințate să moară de foamă, fiindcă nu pot plăti la înfinit valoarea triplă actuală a produselor alimentare și a materiilor prime industriale. Remediu ar fi numai în sporirea exportului, și bine înțeles a producției, fără de care exportul nu ar putea fi în echilibrare bugetelor și în edictarea de restricții pentru import și consumațiune. Împrumuturile în străinătate nu sunt decât un paliativ provizoriu. Scăparea nu o putem afla decât în crearea unui institut de emisiune internațional, în care să fie reprezentate, fără deosebire, toate Statele și pe care l-ar conduce un comitet comun din personalități competente. Institutul acesta ar emite bonuri aur, producătoare de dobânzi, contra unor garanții reale”.

Acesta este, pe scurt, proiectul primului ministru al Regelui Albert.

Într-adevăr, Statele cele mai împovărate posedă unele bogății pe care nu le pot pune în valoare imediat spre a-și procura resurse bănești. Institutul de emisiune le-ar îngădui să obțină realizarea acestor bogății într-o perioadă mai mult sau mai puțin lungă și le-ar da mijlocul de-a avea numai decât bonuri, putând servi de monedă, și în schimbul cărora să-și procure alimente, îmbrăcăminte, într'un cuvânt produse absolut indispensabile. Poterile Centrale, cu toată voința lor, supunându-se unui control riguros, ar putea obține și ele, de la Institutul internațional, bonuri cu ajutorul cărora să cumpere din străinătate materiile de cari au nevoie pentru alimentarea populațiilor lor și a industriilor cari stagnează.

Bonurile acestea ne măi fiind supuse fluctuațiilor schimbului, prim ele s-ar putea ajunge la supraproducțiunea determinătoare a exporturilor, de cari avem imperioasă nevoie spre a ne reface economică. Și nu se poate spune că industria străină vor ezita să primească aceste bonuri, întrucât ele vor putea fi scontate la băncile publice sau particulare, de oarece constituie niște valori de primul ordin, garantate de toate țările și supuse unui control internațional.

Sistemul, preconizat de președintele Consiliului de miniștri belgian este de natură a pune capăt inflației și de a pune capăt excesului de bani în circulație, care, dusă la exagerare, conduce spre un inevitabil dezastru. Garanțiile pe care le va avea noua emisiune internațională,

de se va admite, vor fi: vămile recoltate, produsele minerale, concesiunile petrolifere sau alte bogății, a căror exploatare poate fi întreprinsă într'un termen relativ scurt spre a permite rambursarea, nu prea îndepărtată, a bonurilor. Propria zis, Institutul financiar internațional ar fi ceea ce în engleză se cheamă un „clearing” al schimburilor. El ar avea sucursale în toate țările cari vor fi luat parte la alcătuirea lui.

Un punct mai delicat este acela al fărâșii coborât de bonuri cunoscute fiecărei țări. De acela, d-l Delacroix cu toate că este autorul unui atât de ingenios plan și posedă o activitate financiară care-i dă dreptul să se pronunțe fără greutate și cu încredere asupra celor mai încurcate probleme economice spune că chestiunea repartizării merită un studiu mai adânc de comun acord cu reprezentanții diferitelor țări. Nu am spus că bonurile, odată fixată cotizația, sânt trimese de Centrala Institutului la filiala respectivă.

Însă rolul acestui organ internațional nu se termină odată cu predarea bonurilor. Aceste titluri nu se pot remite guvernelor respective fără nici o restricțiune; nu trebuie să cedeăm dintr'un rău în altul. De aceea filiala fiecărei țări are îndatorirea să nu cedeze bonurile decât pentru îndestularea unor nevoi reale, după o normă admisă de Centrala Institutului.

Cum însă până la realizarea acestei reforme, va trebui, fatalmente, să măi treacă timp, ce vor face diferitele țări, pe cari le sugrumă chestiunea schimbului?

Belgia este pe punctul de-a lua măsuri cari să restrângă importul obiectelor de lux. Și aceste măsuri eventuale au ridicat în coasta guvernului pe prezidentul Camerei industriale într-adevăr d-l Marienot declară, într'o revistă belgiană, următoarele:

„Sânt partizanul limitării importurilor superflue. Trebuie totuși să nu uităm că, în fie-care import, avem de studiat destinația lui ultimă. Sânt de acord când e vorba de-a opri intrarea în țară a obiectelor de lux terminate, sau destinate consumațiunii interne. Ar fi însă nesocotit a se opri la frontiere materiile sau produsele — chiar demne de-a figura în categoria lucrurilor de lux — din moment ce ele sunt necesare industriei naționale spre a se fabrica noi obiecte destinate exportului. Căci, dacă pe de-o parte o politică sănătoasă trebuie să tindă la restrângerea importului, nu trebuie să trecem de altă parte, cu vederea, că exportul este de natură a influența în mod favorabil schimbul”.

„De unde necesitatea pentru guvern de-a combina regulamentele importului cu cerințele schimbului și impusul pe care trebuie să-l dam industriei naționale, pentru a prospera și a produce în vederea exportului”.

După cum se vede, sfaturile sunt frumose, dar cum zice Francezul: „La critique est aisée, le travail difficile”, cine ar putea lua măsuri cari să nu păcătuască prietor lătară a lor?

De-ocamdată proiectele curg, critica devine din ce în ce mai aspră, iar țările își continuă viața lor de lipsuri. Revenirea la normal se va săvârși grație măsurilor preconizate, când și dacă se vor realiza? Sau ea va veni în mod inconștient, ca o consecință nesilită, naturală, a unor fenomene neprevăzute și pe care necesitățile diferitelor popoare la pot aștepta dintr'o zi în alta?

Paris, Martie 1920. Nicky.

Alegerea Junilor Roșiori. Duminică în ziua de Florii s'a ales gradații grupului Junilor Roșiori în persoanele d-lor: Josif Nistor, vătaf; Neculae Stinghe, armas mare; Vasile Langaș, armas mic; Neculae Baboie, armas și Neculae Renei stegar. Alegerea s'a făcut sub conducerea d-lor Nicolae Clogu și Coali Orghidan junior.

Politicianii și războiul

Constatări asupra rezultatelor politicianismului român.

Am spus la începutul acestui articol că „fără o opoziție liberă avem tirania despotilor... sau a unei clase”. Guvernul liberal, profitând că n'are opoziție și înarmat cu censura și starea de asediu, a întonat tirania unui partid. Politica de intrigi și pregătiri era acum la largul ei. Cu dela sine putere a împărțit cum a vrut averea statului: ca să scape de controlul parlamentului, și de bună seamă a nădăjdea că viforul războiului va acoperi toate, a trimis deputații și senatorii prin țări străine, după ce le-a împărțit averi mari din bugetul statului. E un jaf, pentru care toată lumea strigă că vor trebui să dă de socoteală. Reprezentanții națiunii, aleși în urma făgăduielor solemne că vor veghea ca trup și suflet asupra nevoilor poporului, au rupt-o de fugă cei dintâi, pe urma tesaurului statului, atunci când poporul plerea pe grănițele acestei țări, stăpânită de el boerli. Oare parlamentele Belgiei și Serbiei au procedat la fel, sau nu mers de-avalua cu poporul, armata și regele? Pilda anihilării de sus se revărsa în jos ca o atmosferă pesimistă, care molipsia toată activitatea oamenilor. Total se pornise spre desbrăcare: negustori, doctori, țărani, precupeți, cărciumari etc. Nimeni nu măi prețuia munca și banul. Disparau gardurile din mijlocul orașelor, tărâharul mișunau pe străzi, au apărut și la noi apași crimele se iviau peste tot locul, tâlhăriile în stil mare cu milioanele, începute cu Filox și continuă cu vagoane și chiar trenuri întregi înghițite, s'au așezat și pe la noi. Ca la cinematograful săriau în aer depozitele cu muniții și echipamente, când sosia ziua controlului. Și spunea că până și prin spitalele, cele pline de răniți jertfite pentru apărarea avântului țării, se furau alimente pentru cucerirea și boerli din comitate. E falimentul moral. O descurajare, un deșugat de muncă se revărsa de sus în jos asupra populației, și care se manifestă printro imperioasă cerință generală de pace.

Demoralizarea din dosul frontului, cunoscută bine de misiunile aliaților, a compromis folosul căștigat, cu ajutorul eroicelor misiuni franceze, prin refacerea armatei și prin sacrificiul martirilor de pe front. Am credința că, dacă în dosul frontului, guvernanții noștri s-ar fi devotat să cultive fără preget ridicarea morții și spiritul de sacrificiu prin pilda lor lușii, dacă tot avutul țării ar fi fost economisit și canalizat numai spre soferții de pe front, deci, dacă am fi fost conduși de o mână de oameni pricepuți și patrioți, poporul românesc ar fi înmămurit lumea cu vitjia lui, iar soarta războiului ar fi fost măi fericită pentru noi chiar dela început, fără atâtă amar de victime.

La conferința păcii, d-l I. Brătianu n-ar măi fi fost considerat ca un cămătar fudul, care cere achitarea poliței, ci ar fi fost cu drept cuvânt respectat cari ar fi avut au toritatea morală, cu care să se impune.

Guvernul liberal și parlamentul său, cari în tot timpul neutralității își făceau o distincție și respectată reclamă cu titlatura „factori responsabili”, cari sub această mască a patriotismului au abuzat de încrederea poporului pentru a-și mulțumi cu vârf și îndesat interesele lor particulare, au trebuit trași la răspundere chiar dela primul eșec al războiului, când, după doi ani de pregătire, s'a constatat că armata a fost băgată goană în război. Retragerea nepregătită și dezastruoasă din Transilvania trebuia să aducă închiderea comandantului suprem și a ministrului de război. Dezastrul dela Turtureala a stărnit în toată țara un ciocot de blesteme asupra acestui guvern, care a încredințat în mâini nepriecute viața a mii de oameni.

Un alt popor l-ar fi trăit în noroju. Căde București și se scapă din mâini o victorie strălucită, datorită tot unui ciocoiș de general al camarilei de sus. Vine

faimoasa retragere, plină de vaețe și blesteme... Liberalii nu cad... și s'au menținut cât au voit, până când Nemții se-au pus cuptul în gât, spre semnarea păcii, pe care nu voiau s'o trateze cu Brătienii.

Guvernele Averescu, Marghiloman și Vaida au fost mol. n'au îndrăznit și n'au avut timp să curete mașinaria statului de agenții liberali, cari l-au măcinat și pe el. De aceea toate greutățile vieții, toate abuzurile și nedreptățile, ce suferim dela 1916 încoace, sânt datorite numai liberalilor, cari prin băncile și agenții lor înrădăcinaj prin toate ministerele, au avut în permanență țara în mână.

Cu firea poporului român, deprins cu apăsări, și de teama stării de asediu, oamenii se resemnau în clocoțe tăcute, mulțumindu-se să pună în circulație diferite povești cu privire la palat și familiile oligarhiei liberale. Regele care a făcut sublimul gest al intrării în război împotriva Nemților, probabil că nu era informat despre discrediul, ce se arunca asupra coroanei prin guvernarea cea lungă și fără de lege a liberalilor; căci poporul, cu mintea lui cea simplă și intuitivă, nu vrea să știe despre „Constituție” sau „factori nerespunzabili” — niște simple formule, în dosul cărora încează cine poate — ei arunca vina pe cel de sus și se întrebă: „dar regele ce păzește?” (Va urma).

Părerii libere.

Politicianii și războiul

Constatări asupra rezultatelor politicianismului român.

Am spus la începutul acestui articol că „fără o opoziție liberă avem tirania despotilor... sau a unei clase”. Guvernul liberal, profitând că n'are opoziție și înarmat cu censura și starea de asediu, a întonat tirania unui partid. Politica de intrigi și pregătiri era acum la largul ei. Cu dela sine putere a împărțit cum a vrut averea statului: ca să scape de controlul parlamentului, și de bună seamă a nădăjdea că viforul războiului va acoperi toate, a trimis deputații și senatorii prin țări străine, după ce le-a împărțit averi mari din bugetul statului. E un jaf, pentru care toată lumea strigă că vor trebui să dă de socoteală. Reprezentanții națiunii, aleși în urma făgăduielor solemne că vor veghea ca trup și suflet asupra nevoilor poporului, au rupt-o de fugă cei dintâi, pe urma tesaurului statului, atunci când poporul plerea pe grănițele acestei țări, stăpânită de el boerli. Oare parlamentele Belgiei și Serbiei au procedat la fel, sau nu mers de-avalua cu poporul, armata și regele? Pilda anihilării de sus se revărsa în jos ca o atmosferă pesimistă, care molipsia toată activitatea oamenilor. Total se pornise spre desbrăcare: negustori, doctori, țărani, precupeți, cărciumari etc. Nimeni nu măi prețuia munca și banul. Disparau gardurile din mijlocul orașelor, tărâharul mișunau pe străzi, au apărut și la noi apași crimele se iviau peste tot locul, tâlhăriile în stil mare cu milioanele, începute cu Filox și continuă cu vagoane și chiar trenuri întregi înghițite, s'au așezat și pe la noi. Ca la cinematograful săriau în aer depozitele cu muniții și echipamente, când sosia ziua controlului. Și spunea că până și prin spitalele, cele pline de răniți jertfite pentru apărarea avântului țării, se furau alimente pentru cucerirea și boerli din comitate. E falimentul moral. O descurajare, un deșugat de muncă se revărsa de sus în jos asupra populației, și care se manifestă printro imperioasă cerință generală de pace.

Teatrale

O surpriză plăcută va fi pentru Brașoveni, reprezentația teatrală urmată de dans, ce va avea loc în seara zilei de 16 Aprilie, în sala „Reduță” dată de Cercul cultural-muzical „Răsănetul Prâhov” din Ploiești.

Trupa acestui cerc este compusă în majoritate din funcționari judecătorești și a avut un deosebit succes la reprezentația ce a dat-o în ziua de 24 Martie la Teatrul Modern din Ploiești, unde a asistat un public select, între care și înalți magistrați din localitate.

Corul este condus cu multă măiestrie de Dirigentul G. Comișel institutor din Ploiești, predând cele mai meritorie elemente, cu un admirabil ansamblu și solo de soprana corul „Răsănetul Ardealului”.

Alară de miera „Moștenirea doia Răposată” vor fi înă 14 numere cu bușii alese și cât se poate de bine executate.

Indemnul publicul brașoven să nu piardă ocazia de a petrece câte-va ore cu frații Ploieșteni și a gusta farmecul cântecelor executate de corul condus de maestrul Comișel.

Biletele se găsesc la Magazinul Bologa iar în seara reprezentației la casă.

Emisiunea a II-a a societății „Clădirea Românească” se face dela 1—30 Aprilie, în acțiuni la purtător de câte 500 Lei, pentru suma de 20 milioane Lei, cari se vor atribui de preferință vecilor acționari. Acțiunile rămase eventuale nesubscrise de actualii acționari, după 30 Aprilie, vor fi distribuite de Consiliul de Administrație.

Subscrierile se fac la sediul Societății, București, Boulevardul Domniței Nr. 39, vârsându-se 30 proc. (150 Lei de acțiune); plus 20 Lei de fiecare acțiune pentru cheltuielile de emisiune.

Rectificare. În articolul Suedezii și democrațiile, col. 1, jos trebuie citit, despre rege: „voinea sa rațională (nu națională).”

Col. 3 se va citi: „cred că motiv este ca suveranului să nu i se ia (nu: dea?) puțința liberel așgeri etc.”

Lloyd George către d-l Vaida-Voevod

(Prin telefon dela redacția noastră din Capitală)

D-l Lloyd George a trimis următoarea telegramă d-lui Vaida-Voevod.

D-lui Vaida-Voevod
București.

Rog să primiți sincerele mulțumiri pentru foarte cordialul V-voastră mesagiu. Am fost foarte fericit că am avut marea fectire de a Vă întâlni și a avea împreună convorbiri folositoare privitoare la chestiile românești și la cele externe europene.

Sunt sigur că șederea D-Voastră în Anglia V-a convins de simțemintele de sinceră pretenie a poporului și guvernului britanic, pentru poporul României și Transilvaniei

Dorim prosperitate și progres patriei D-Voastre mărite.

Lloyd George.

Ședința de eri a Consiliului de miniștri

Măsurile pentru desființarea Consiliului Dirigent, a directoratelor din Basarabia și administrația Bucovinei

București 6 Aprilie. — A seară s'a ținut un Consiliu de miniștri.

D-l Trancu Iași a expus rezultatul cercetărilor dela Petroșeni. S'a hotărât de către Consiliu pedepșirea ofițerilor cari au comis brutalități.

În privința păcii cu bolșevicii guvernul este preocupat de găsirea unei baze de discuțiuni și a persoanelor cari să trateze. Până acum nu s'a răspuns încă demersului lui Cicerin făcut pe lângă guvernul nostru.

S'a numit de asemenea comisia de unificare pentru lichidarea Consiliului Dirigent și a Directoratelor din Basarabia și a Secretariatelor din Bucovina.

Se va întrunește azi pentru a stabili regulamentul și a întocmi lucrările pregătitoare.

D-l Răscanu, ministru de război, a declarat în privința demobilizării că ea se urmează

un port-mosen unui pasager din tren.

A fost înălțat comandamentul militar.

Ieri a fost arestat individul Gh. Bucur din Buzău care a comis un furt la Elisaveta Rusman, din com. Șohodol dela care a furat măi multe haine și suma de 300 lei.

Din cauza șfintei sărbători de mâine „Bunavestire”, ziarul nu va apărea până Joi seara.

Știri telegrafice

Lyon. Toate zările franceze comentează înaintarea trupelor Reichswehrului în Ruhr și cer măsurile energice. Prin această înaintare Germania violează art. 42 și 43 din tratatul de pace.

Lyon. Sâmbătă după amiază președintele delegațiunii germane în Paris a prezentat o notă lui Millerand, făcând cauză că guvernul din Berlin a hotărât să intervină în zona neutră Ruhr și în asupra și răspunderea acțiunii militare intronin-e. Millerand a răspuns amintind articolul tratatului de pace care interzice prezența trupelor germane în zona neutră și anunță că deciziunea guvernului francez va fi notificată ulterior la Berlin. Seara Millerand a avut o conferință cu Foch și ministrul de război. Zărele cred că se vor lua măsuri de ocupare a mai multor orașe, ca Frankfurt, Darmstadt, Hanau.

În Franța s'a cerut urecarea prețului ziarelor, la 20 centime ziarele în 4 pagini la 10 centime cele în două iar cele mari în patru ca „Le Temps” la 25 centime.

Cu inima intrănată de durere învătățurul director R. Cristoflovan aduce la cunoștința tuturor rudenilor și cunoșcătorilor încetarea din viață a soției sale Anica Cristoflovan, născută Șerban, luni în 5 Aprilie la e. în al 52-lea an al vieții și al 27-lea an al feriței sale căsătorii.

Înmormântarea va avea loc Miercuri în 7 Aprilie la orele 3 p. m. în cimitirul gr. or. din Ios.

Poliția din localitate a arestat pe soldatul Sandu Gheorghe, prins în gară în clipa când săvârșea un furt de buzunare, furând

Cenzurat de I. Brotea